

WSA w Krakowie potwierdza możliwość zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów wydatków z tytułu opłat licencyjnych poniesionych przez podatnika

7 marca 2018 r.

W skrócie

W wyroku z 7 marca 2018 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie uznał, że w sytuacji, gdy podatnik wytworzył znaki towarowe, a następnie wniósł je w formie wkładu niepieniężnego do podmiotu powiązanego, który zbył je do kolejnej spółki, opłaty licencyjne z tytułu korzystania z tych znaków spełniają przesłanki uznania za koszty uzyskania przychodów.

Istota problemu

Wyrokiem z 7 marca 2018 r. (I SA/Kr 45/18) Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie uchylił decyzję Dyrektora Izby Administracji Skarbowej w Krakowie kwestionującą możliwość zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów w CIT wydatków poniesionych przez podatnika na opłaty licencyjne z tytułu korzystania ze znaków towarowych. Z perspektywy organu podatkowego, kluczowym aspektem był sposób przeniesienia aktywów w postaci znaków towarowych do podmiotu powiązanego oraz racjonalność gospodarza podjętych działań z punktu widzenia podatnika.

Sprawa dotyczyła podatnika, który wytworzył znaki towarowe w ramach własnej działalności gospodarczej. Następnie, w roku 2014

podatnik wniósł te aktywa w formie wkładu niepieniężnego do podmiotu powiązanego, który to podmiot z kolei sprzedał znaki towarowe do innego podmiotu powiązanego. Z tytułu korzystania ze znaków towarowych w prowadzonej działalności, podatnik otrzymał od obu podmiotów powiązanych faktury dokumentujące opłaty licencyjne. Opłaty te zostały uiszczone, a wydatki z tego tytułu podatnik zaliczył do kosztów uzyskania przychodów.

Rozstrzygnięcie sporu

W wydanym wyroku WSA w Krakowie nie podzielił stanowiska władz skarbowych. W ustnym uzasadnieniu wyroku, sąd wskazał na następujące kluczowe motywy zajętego stanowiska. Z jednej strony, organy - w sposób prawnie niedopuszczalny -

operowały w istocie klauzulą przeciwko unikaniu opodatkowania przed jej wejściem w życie.

Po drugie, w praktyce gospodarczej istnieją sytuacje, w których cel poniesienia wydatku (osiągnięcie przychodu czy zabezpieczenia jego źródła) nie zostaje osiągnięty w krótkoterminowej perspektywie, lecz to nie niweczy z góry uznania tego wydatku za koszt podatkowy.

Co więcej, nawet jeśli niektóre działania podatnika noszą pewne znamiona optymalizacji, to optymalizacja sama w sobie nie jest zabroniona - podatnik nie ma obowiązku maksymalizowania swoich obowiązków fiskalnych.

Na koniec, sąd wskazał, że w takich sprawach należy uwzględnić specyfikę aktywa, jakim są znaki towarowe oraz

fakt, że restrukturyzacja grupy w tym zakresie może wynikać z przyjętej strategii, np. chęci dywersyfikacji ryzyka związanego z prowadzoną działalnością gospodarczą.

Powyższe argumenty doprowadziły sąd do uznania, że wydatki poniesione na opłaty licencyjne stanowią koszty uzyskania przychodów w CIT.

Konsekwencje orzeczenia

Z perspektywy przepisów prawa, wydany wyrok znajduje zastosowanie jedynie w rozstrzyganej sprawie i nie ma mocy wiążącej dla innych podatników. Niemniej, można oczekiwać, że wpłynie on pozytywnie na dalszą praktykę

władz skarbowych oraz sądów administracyjnych w przedmiocie zaliczania wydatków na opłaty licencyjne poniesionych przed nowelizacją, która weszła w życie 1 stycznia 2018 r. do kosztów podatkowych.

W szczególności, zwraca uwagę fakt, że WSA w Krakowie w ustnym uzasadnieniu poczynił kilka uwag natury ogólnej, które powinny mieć zastosowanie w podobnych sprawach, tj. brak możliwości faktycznego stosowania klauzuli przeciwko unikaniu opodatkowania do stanów faktycznych sprzed jej wejścia w życie czy też brak obowiązku podatnika do maksymalizowania swoich

zobowiązań względem budżetu państwa.

W tym kontekście, warto zwrócić uwagę, że analogiczne stanowisko w zbliżonym stanie faktycznym zajął już Wojewódzki Sąd Administracyjny w Bydgoszczy w wyroku z 6 grudnia 2017 r. (I SA/Bd 896/17).

Dalszy rozwój praktyki władz skarbowych oraz sądów administracyjnych w powyższym zakresie powinien być na bieżąco monitorowany (w tym też - czy omówiony wyrok nie zostanie zaskarżony do Naczelnego Sądu Administracyjnego).

Kontakt:

Rafał Dróbka
Partner
+48 502 184 994
rafal.drobka@pwc.com

Agata Oktawiec
Dyrektor
+48 502 184 864
agata.oktawiec@pwc.com

Sławomir Krempa
Partner
+48 519 506 874
slawomir.krempa@pwc.com

Piotr Woźniakiewicz
Starszy Menedżer
+48 502 184 734
piotr.wozniakiewicz@pwc.com

Rafał Szczotka
Dyrektor
+48 519 506 727
rafal.szczotka@pwc.com

Jan Tokarski
Dyrektor
+48 502 184 651
jan.tokarski@pwc.com